ମେସର୍ସ ବଲାରପୁର ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ନଭେମ୍ବର 28,2000

[ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଵାରିଆଭା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ:

ବକେୟା ମଜୁରି -କର୍ମଚାରୀ ବରଖାସ୍ତ ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ-ବକେୟା ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ -ଦେବାଳିଆ ରାଜ୍ୟ କାରଖାନାକୁ ନିଜ ଅଧୀନକୁ ନେଇଥିବା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ହେଉ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା - ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ରାଜ୍ୟ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ନିଗମ ସହିତ ମୁଖ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସେବା ତା 15.12.1981 ରିଖରେ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବରଖାସ୍ତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ନିଗମ ଜୋର ଦେଇ କହିଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତି କେବଳ ଆବେଦନ ଆଦେଶ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ତାରିଖ ଠାରୁ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ପିଛିଲା ଭାବରେ ନୁହେଁ । ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁଖ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଅଧିକାରୀ ପଦବୀରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଉତ୍ତରଦାତା ପୁଣିଥରେ 26.7.1989 ମସିହାରେ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ନିଗମକୁ ଦେବାଳିଆ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଦେବାଳିଆ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବକେୟା ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । କେବଳ ବିଆଇଏଫ୍ଆରର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ବକେୟା ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ବିଆଇଏଫ୍ଆର୍ ତା 21.12.1990 ରିଖରେ ଏକ ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରି ଦେଇଛି । ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ, ଯେଉଁ କଳରେ ଉତ୍ତରଦାତା କାମ କରୁଥିଲେ, ତାହା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ବକେୟା ବେତନ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଦେୟ ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବକେୟା ବେତନ ପାଇବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା 13.4.1992ରେ ଅବସର ନେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 15.12.1981 ମସିହାରୁ 2.8.1989 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବକେୟା ଦେୟ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ବୁଝାମଣାପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବକେୟା ଦେୟ ଦେବାପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ରାଜ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଚିଠିପତ୍ର, ବୁଝାମଣାପତ୍ର ଏବଂ ବିଆଇଏଫ୍ଆର୍ ର ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡିସେମ୍ବର 1998 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସମସ୍ତ ବକେୟା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ନିକାଶ କରି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ: 1.1 ବିଆଇଏଫ୍ଆର୍ ଯୋଜନା ଏବଂ ଚିଠିପତ୍ର ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ତଥା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣାପତ୍ରରୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ବକେୟା ବେତନର ଦାୟିତ୍ୱ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ, ଯୋଜନା ମଞ୍ଜୁରି ହେବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମସ୍ତ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ତେଣୁ, ଡିସେମ୍ବର, 1990 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବକେୟା ଦେୟ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା କଥା । ଏଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବକେୟା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

1.2.ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପାଇବାକୁଥିବା ବକେୟା ରାଶି ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦେୟଯୋଗ୍ୟ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ 1989 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 2 ତାରିଖ ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ ବିବାଦ ରହିଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହା ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ତା15.12.1981ରିଖ ଠାରୁ ତା 2.8.1989ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ବକେୟା ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର ସେହି ଅଂଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବକେୟା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ତାହା କେବଳ ତା 15.12.1981ରିଖ ଠାରୁ ତା 2.8.1989ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ହେବ । ସେହି ଅର୍ଥକୁ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 9294/1995

ତା7.4.95 ରିଖରେ ଓ.ଯେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 2736/1992 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ରୁ ଆସିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଏନ୍. ସାହାଣି, ରାଜେଶ ମାଲହୋତ୍ରା ଏବଂ ଡି. କେ. ମାଲହୋତ୍ରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭି. ଏ. ମୋହତା, ସୋବେଶ ରାୟ, ମହାଧିବକ୍ତା ଓଡ଼ିଶା, ଆର୍. ଏସ୍. ଜେନା, ପି. ଏନ୍. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରବୀର ଚୌଧୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. ଏନ୍. ବାରିଆଭାଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନ 7 ଏପ୍ରିଲ 1995 ତାରିଖର ଏକ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ 15.12.1981 ରୁ 2.8.1989 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବକେୟା ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି :

ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା-ନିଗମ ଅଧୀନରେ ମୁଖ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । 1981 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 15 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା କଲ୍ୟାଣ ଅଧିକାରୀ (ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମ, 1970 ର ନିୟମ 6 (iv) ର ତୃତୀୟ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅଧିକରିତାକୁ ନେଇ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବରଖାସ୍ତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ନିଗମ ଜୋର ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବେଦନ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ, ବରଖାସ୍ତ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ନୁହେଁ । ଏହାପରେ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁଖ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଅଧିକାରୀ ପଦବୀରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା କଥା । ତେଣୁ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା 1989 ମସିହା ଜୁଲାଇ 26 ତାରିଖରେ ପୁଣିଥରେ ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଦେବାଳିଆ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଦେବାଳିଆଘୋଷିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ବେତନର ବକେୟା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ବିଆଇଏଫଆର୍ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ବିଆଇଏଫଆର୍ 1990 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 21 ତାରିଖରେ ଏକ ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇଥିଲା । ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ମିଲ୍ ନମ୍ବର 3 ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ମିଲ୍ ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 କାମ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 3 କୁ କିଣିଲା ପରେ ଏହାକୁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଦେଇଛି ।ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ଏବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯିବ ।

ଯେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ବକେୟା ଦେୟ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବକେୟା ଦେୟ ପରିଶୋଧ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ରାଶି ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରତିବାଦୀ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବକେୟା ଦେୟ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉ । ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ସମୟରେ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରତିବାଦୀ 13 ଏପ୍ରିଲ, 1992 ରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିକାର ଯାହା ବଞ୍ଚି ରହିଥିଲା ତାହା ଥିଲା 15 ଡିସେମ୍ବର, 1981 ରେ ସେବା ସମାପ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ 13 ଏପ୍ରିଲ, 1992ମସିହାରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା । ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 20 ଏପ୍ରିଲ, 1991 ରେ ଏକ ବୁଝାମଣା ପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରି ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ବକେୟା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବକେୟା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବାଦ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ।

ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବକେୟା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କିଏ ଦାୟୀ ତାହା ବିଆଇଏଫ୍ଆର୍ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଯୋଜନା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚିଠିପତ୍ର ବିନିମୟ ଏବଂ ବୁଝାମଣା ପତ୍ର ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଯୋଜନା ଯାହା 21 ଡିସେମ୍ବର 1990 ରେ ବିଆଇଏଫ୍ଆର୍ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଛି, ଏହା ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

" ମିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 3

ମିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 3 ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରାଯିବ । କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି, ଯାହା ମିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 3 ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯେପରିକି ଅଗ୍ରିମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପୁଞ୍ଜି ଭାବେ 240 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅଗ୍ରୀମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପୁଞ୍ଜି ଏବଂ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟ ତଥା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବକେୟା ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ବାବଦକୁ 100 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ଯେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବକେୟା ଅର୍ଥ ଥଇଥାନ ଅବଧି ପରେ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଟିପିଏମର ପୁନରୁଦ୍ଧାରର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ଅଗ୍ରୀମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପୁଞ୍ଜି ଉପରେ ସୁଧ ଛାଡ କରାଯାଇଛି, ଅଗ୍ରୀମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପୁଞ୍ଜି ବାବଦକୁ 240 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଶ୍ରମ ବକେୟା ବାବଦକୁ 160 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ମିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 3ର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ 6 କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ଟିପିଏମକୁ 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପରିଶୋଧ କରାଯିବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 2ର ଛଟେଇ ଶ୍ରମିକ ମାନଙ୍କର ବକେୟା ଦେୟ ଭରଣା କରାଯାଇପାରିବ ।

ବିଭିନ୍ନ ଅଦାଲତ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 3 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଚାରାଧୀନ ମକଦ୍ଦମା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଏବଂ ମିଲ କ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଧାବନ କରାଯିବ ।ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମସ୍ତ ବକେୟା ଦେୟ ଏବଂ ମିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 3 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅବକାରୀ ଶୁଳ୍କ ଦେୟର ଦାୟୀତ୍ୱ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।

କର୍ପୋରେଟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ/ଶାଖା ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ

(i) କର୍ପୋରେଟ, ଶାଖା ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଯେଉଁ କର୍ମଚାରୀମାନେ 3.11.85 ପରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବକେୟା ଦେୟ ଯୋଜନା ମଞ୍ଜୁର ହେବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

(ii) ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଯୋଜନାର ମଞ୍ଜୁରି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖ ଅତିକ୍ରମ କରିସାରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ପାଇବେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

(iii) ଅବସର ସମୟସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାୟ 90 ଜଣ କର୍ମଚାରୀ, ଏହି ଯୋଜନା ମଞ୍ଜୁରି ହେବା ଦିନଠାରୁ ଚାକିରିରୁ ଛଟେଇ ହେବେ । ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାଣ୍ଠି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ହିଁ କର୍ପୋରେଟ୍ ଶାଖା ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବକେୟା ଦେୟ ଯୋଜନା ମଞ୍ଜୁରି ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ 21 ଡିସେମ୍ବର 1990 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବାକୁ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚିଠିପତ୍ର ବିନିମୟରେ ମାର୍ଚ୍ଚ 5,1991, ମାର୍ଚ୍ଚ 13,1991 ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 16,1991ର ଚିଠି ରହିଛି । ମାର୍ଚ୍ଚ 5,1991 ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 13,1991 ତାରିଖର ଚିଠି ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଚିଠିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ମିଲ ସଂଖ୍ୟା 3 କିଣିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ 1991 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 16 ତାରିଖର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ସେହି ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଗୁଡିକୁ ପରେ ଏକ ବୁଝାମଣାପତ୍ରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 20 ଏପ୍ରିଲ, 1991 ରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଛି । ବୁଝାମଣାପତ୍ରର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଖଣ୍ଡ (1), (2) ଏବଂ (3), ଯାହାକୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:

"1. ଏତଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଚୌଦ୍ୱାର ଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଟିପିଏମ-3ର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିଆଇଏଲଟି ନାମରେ ମୋଟ ଟ 12,00,000,00/- ଙ୍କା (କେବଳ ବାର କୋଟି ଟଙ୍କା) ରେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି ତାସହିତ ଟିପିଏମ-3ର ଅନ୍ୟାନ ସମସ୍ତ/ସ୍ଥଗିତ ଦାୟିତ୍ୱ, ବ୍ୟାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବକେୟା ପୁଞ୍ଜି, ବିଆଇଏଫଆର ର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ବକେୟା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ତଥା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବକେୟା ଦେୟ ପରିଶୋଧ କରିବା ଲାଗି, ଏହି ଏମଓୟୁର ଖଣ୍ଡ 3 ରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(i) ବିଆଇଏଲଟି ଉପୋରୋକ୍ତରେ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିବା ମୋଟ ରାଶିରୁ ଅଗ୍ରୀମ ଏବଂ ଆଂଶିକ ଦେୟ ବାବଦକୁ ଏହି ବୁଝାମଣାପତ୍ର ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହେବାର 7 (ସାତ) ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଟ 6,00,00,000/-ଙ୍କା (କେବଳ ଛଅ କୋଟି ଟଙ୍କା) ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

(ii) ଏମଆରଟିପି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଗଠିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ଉକ୍ତ ଟିପିଏମ-3ର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ବିଆଇଏଲଟି ବଳକା 6 କୋଟି ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବ ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ବିଆଇଏଲଟି କୁ ଏହାର ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ ଏବଂ ପ୍ରୟାସ କରିବ ଯେ ଟିପିଏମ୍-3 ର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏମ୍ଆରଟିପି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମୋଦନ ପାଇବା ପାଇଁ ବିଆଇଏଲଟି ର ଆବେଦନ ଶୀଘ୍ର ମଞ୍ଜୁର ହେବ ।

2. ବିଆଇଏଫଆର୍ ଦ୍ୱାରା ତା 21.12.1990 ରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଟିପିଏମ-3ର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଜାନୁଆରୀ 31,1989ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1.6 କୋଟି ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 21 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1991ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଚିଠି ସଂଖ୍ୟା 7956/ I-IX-HI-28/91 ଅନୁଯାୟୀ, 31 ଜାନୁଆରୀ, 1989 ମସିହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦାବି ଏବଂ ମଜୁରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଟିପିଏମ-3ର ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସହ ସିଧାସଳଖ ଆଲୋଚନା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିଛି,ଏଠାରେ ପକ୍ଷମାନେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ

ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ସମାଧାନ ହେବା ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା 1 ଫେବୃଆରୀ, 1989 ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଟିପିଏମ-3 ର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ ଏହା ଶ୍ରମ ବିଭାଗକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରି ଏକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ବିଆଇଏଲଟି କୁ ସହାୟତା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

3. ବିଆଇଏଫଆର ର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ-I ଭାବରେ ରଖି ସେଠାରେ ଥିବା ପୃଷ୍ଠା 5 ଏବଂ 10 ରେ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଏବଂ ଟିପିଏମ୍-3 ର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ପୂରଣ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦେୟର ପରିମାଣକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାରସ୍ପରିକ ସହମତ ଅନୁଯାୟୀ ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଟିପିଏମର ଦାୟିତ୍ୱ ନିମ୍ନମତେ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ପଡିବ:-

	ବିବରଣୀ	ପରିମାଣ
(a)	ଟିପିଏମ-3ର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ	6 କୋଟି ଟଙ୍କା
(b)	କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଗ୍ରୀମ ପୁଞ୍ଜି ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।	2.40 କୋଟି ଟଙ୍କା
(c)	ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ବକେୟା ଦେୟ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବକେୟା ଦେୟ । ଏହି ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ 7 କୋଟି ଟଙ୍କା ଭିତରେ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ।	7 କୋଟି ଟଙ୍କା
(d)	31.01.1989 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ଶ୍ରମିକ ମାନଙ୍କୁ ଦେୟ	1.60 କୋଟି ଟଙ୍କା
(e)	ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ/କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଟିପିଏମ-3 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାରାଧୀନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ/ମକଦ୍ଦମାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା । ଏହି ପରିମାଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।	
(f)	ଟିପିଏମ-3ର ବିକ୍ରି କାରଣରୁ ଉପୁଜିଥିବା ପୁଞ୍ଜିଗତ ଲାଭର ଟିକସ ପରିମାଣକୁ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାର ଯଦି କିଛି ଥାଏ । 3 ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆୟକର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପାରିତ ହେଇଥିବା କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଦେଶ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହି ଶୀର୍ଷକରେ ଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ/ଆକଳନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ	

ଏବଂ ଏହିପରି ଏହା ନୀତିଗତ ଭାବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଧରାଯାଏ ।

ତଥାପି, 31.1.1989 ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧି ପାଇଁ ଟିପିଏମ-3 ର ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦାବି ଏବଂ ମଜୁରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବକେୟା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଆଲୋଚନା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯିବ ଏବଂ ଏହିପରି ଦାୟିତ୍ୱ ନୀତିଗତ ଭାବରେ ବିଆଇଏଲଟି ଦ୍ୱାରା ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ପୁନଃ, ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଆଇଏଲଟି କୁ ତା 16.3.1991ରିଖରେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିବା ଗ୍ରହିତ ଚିଠି ସଂଖ୍ୟା 7006/I-IX-III-28/91ରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ବିଆଇଏଲଟି ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ବଳକା ଦେୟ ଯଦି କିଛି ଥାଏ ସୁଧବିନା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅବକାରୀ ଦେୟ, ବିଆଇଏଲଟି ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଟିପିଏମ-3 ରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ ହେବାର 10 (ଦଶ) ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବା ପରେ ବିନା ସୁଧରେ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉପୋରୋକ୍ତ ଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା 1 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମୋଟ 12 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବିଭାଜନ ଦ୍ୱାରା ଉପରିସ୍ଥ ଖଣ୍ଡ 3 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯାହା ବିଆଇଏଲଟିର ମୋଟ ଆନୁମାନିକ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ।

ଖଣ୍ଡ 10 ମଧ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ । ଏହା ନିମ୍ନମତେ ପଢ଼ାଯାଏ;

"ଏତଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସେହି ସୁରକ୍ଷାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଆଇଏଲଟି ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କୁ ତା 5.3.91ରିଖ (ଅନୁଲଗ୍ନକ-IV ମାଧ୍ୟମରେ) ଏବଂ ତା 13.3.91 ରିଖ (ଅନୁଲଗ୍ନକ-v ମାଧ୍ୟମରେ)ର ଚିଠିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ବ୍ୟତୀତ ଉକ୍ତ ଟିପିଏମ୍-3 କିଣିବାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ବିଆଇଏଲଟି ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ 5 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1991 ଏବଂ 13 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1991ର ଚିଠିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ଖଣ୍ଡ (3) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ବହନ କରାଯିବ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବୁଝାମଣାପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ (3) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 5 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1991 ଏବଂ 13 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1991ର ଚିଠିରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ । ଖଣ୍ଡ (1) ଏବଂ (3) ର ପଠନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏହା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମାର୍ଚ୍ଚ 5,1991 ର ଚିଠି ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଡିସେମ୍ବର 1998 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସମସ୍ତ ବକେୟା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "ଶ୍ରମିକ" ଶବ୍ଦଟି 4ର୍ଥ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ ଯଦିଓ ସେ ଜଣେ ଶ୍ରମିକ ନଥିଲେ । ଏହି ନିବେଦନକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏପରିକି 5 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1991ର ଚିଠିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ବକେୟା ପରିମାଣ ହେଉଛି ପାଖାପାଖି 1. 60 କୋଟି ଟଙ୍କା । 1.60 କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ଯୋଜନାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମ ବକେୟା ବାବଦକୁ 160 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସହିତ ସମାନ । ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ବୁଝାମଣାର ଖଣ୍ଡ 3 (ii) ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ସହିତ ସମାନ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଏହି 1.60 କୋଟି ଟଙ୍କାର ପରିମାଣ

ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ମାନଙ୍କର ଦାବିକୁ ମିଶାଇଲେ ମୋଟ 1.60 କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ ହେବ । 4ର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଥିବା ବକେୟା ବେତନର ଦାୟିତ୍ୱ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଯୋଜନା ମଞ୍ଜୁରି ହେବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମସ୍ତ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଏହିପରି, ଡିସେମ୍ବର 1990 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବକେୟା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ଏଥିରେ 4ର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବକେୟା ବେତନ ଦେୟ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ରହିବ । ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ସେହି ପରିମାଣରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ 4ର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବକେୟା ରାଶି ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ 4ର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା 2 ଅଗଷ୍ଟ, 1989 ପରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ ବିବାଦ ରହିଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହା ବିବାଦୀୟ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ 15.12.1981 ଠାରୁ 2.8.1989 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ବକେୟା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ରାୟର ସେହି ଅଂଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମେ ପାଉନାହୁଁ ।ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା 4ର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବକେୟା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ତାହା କେବଳ 15.12.1981 ଠାରୁ 2.8.1989 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ହେବ । ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ସେ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ନିକାଶ କରାଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ନିକାଶ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକାର ପତ୍ର</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ
ଅନୁବାଦକ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ